

ende kunne stemme for den, hvis det skulle være; det handler det her forslag heller ikke om. Og det handler heller ikke om, hvorvidt man er for eller imod, hvad der foregår i Irak eller i Afghanistan eller nogen som helst andre steder. Det er ikke det, det handler om. Det handler heller ikke om, hvorvidt man synes, at soldater gør det rigtige, og at de gør det på den rigtige måde osv. osv.; det handler det ikke om.

Det handler om at tage ansvar for, at vi har sendt folk ud i nogle opgaver, og at vi derfor også har et ansvar for, at de kan udføre de opgaver på en ordentlig måde og kommer hele hjem. Det handler også om at tage ansvar for, at de folk, vi sender ud, er topkvalificerede folk. Vi vil gerne have, at de folk, der får lyst til at melde sig til det her, er folk, der også tænker sig godt om, og hvis folk, der tænker sig godt om, får en fornemmelse af, at de bliver skidt behandlet i det job, så tænker de sig om en ekstra gang, og så finder de noget andet, og det er bl.a. derfor, jeg er optaget af den her debat. Vi skal netop have de folk, der tænker sig om to, tre, fire eller fem gange, og som, hvis det er det, de vil, alligevel siger: O.k., jeg gør det.

Det er rigtigt, som nogle har sagt, at det jo er en meget lille gruppe, det her rammer, at langt de fleste kommer hele hjem, og at en del oven i købet kommer hjem og siger, at de er bedre nu, end de var før. Det skal jeg ikke blande mig i, og jeg skal heller ikke blande mig i, hvad de er bedre til, og alt det her, men vi ved bare, at der altså er en lille gruppe, og at det er et lille mindretal – det er jeg helt enig i – som vi altså skal bruge tid på, også selv om det ikke er i proportion med, hvor stor eller lille gruppen er i forhold til de øvrige. Og det skal vi gøre, for ellers efterlader vi nogle mennesker og deres familier i et evigt helvede, foruden at vi forsyner det her samfund med nogle tikkende bomber, og det kan hverken vi, der står bag det her og har ansvaret, eller de mennesker, det drejer sig om, eller deres pårørende være tjent med.

Det er derfor, jeg gerne vil have, at vi skal vide så meget som muligt. I virkeligheden synes jeg, noget af det, hr. Frank Aaen sagde heroppefra, er en lille smule rigtigt, nemlig det her med, at vi måske nogle gange er tilbøjelige til bare at gå i gang og så finde ud af det hen ad vejen. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at vi jo godt ved noget om det her: hvad krig gør ved

folk. Det ved vi, for vi har en meget, meget fin lovgivning, der handler om frihedskampens veteraner, og den lovgivning tager jo netop højde for, at folk kan blive rigtig, rigtig syge og dårlige, ganske mange år efter det, de har oplevet, er forbi. Min egen far fik pension fra Frihedsfonden, og det fik han jo, i 20-30 år efter at krigen var slut, 20-30 år efter alt det, han havde oplevet, ja, det var faktisk mere, det var 30-40 år efter, at alle de her begivenheder var overstået. Indtil da har tingene sådan set fungeret godt.

Det siger noget om, at vi egentlig godt ved det, men at vi bare ikke rigtig har haft det med, fordi vi i så mange år ikke har været vant til at skulle sende folk i krig.

Vi skal vide mest muligt og vi skal sikkert være mere opsøgende, når det gælder folk, der har været sendt ud. Vi skal være mere lyttende over for de pårørende, der henvender sig, og vi skal være opsøgende. Jeg synes, det er flot, at forsvarsministeren har sendt breve ud, og jeg ved også, det har givet effekt, men problemet er altså, at det første, der sker for mange af de her folk, er, at de holder op med at lukke deres post op, de holder op med at tage telefonen, og de holder op med at kigge på nettet – de holder op med selv at foretage sig nogen ting. Det er derfor, vi er nødt til at vende ansvarligheden lidt mere i retning af, at vi skal være opsøgende. Om så det hele skal ligge i forsvarrets regi, kan vi diskutere på et andet tidspunkt, og det skal jeg nok sørge for at vi får lejlighed til i hvert fald.

Men altså en bedre inddragelse, mere opsøgende arbejde, mere viden, mere forståelse for familierne og mere anvendelse måske også af veteranerne i det her arbejde tror jeg vil være rigtig godt, og så tak for debatten.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Såfremt ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.